

FIRSTLINE – als het moeilijk is

Terry Virgo

In schril contrast met mijn vorige *Firstline*, waarin een verslag stond van een reis die mij naar India, China, de Filippijnen, Australië en de Verenigde Arabische Emiraten voerde, moet ik nu melden dat ik de laatste drie en halve maand nergens ben geweest! Nou ja, bijna nergens in elk geval.

Op 7 april werd ik plotseling geveld door een aanval van gordelroos en was ik wekenlang aan huis gekluisterd, een periode waaraan geen einde leek te komen. De hevige pijn duurde maar een paar weken, gevolgd door wat pijnlijk ongemak. Wat echter misschien meer frustrerend was, was de vreemde vermoedheid die bleef voortduren waardoor ik me nóg zo'n drie maanden extreem uitgeput bleef voelen.

Ik moet bekennen dat het een behoorlijke beproeving bleek toen ik afspraak na afspraak, en conferentie na conferentie afzegde en me afvroeg waar het allemaal op uit zou lopen. Zoals velen van jullie weten was ik voldoende hersteld om de *Leadership Conferentie* in Brighton in elk geval als gastheer te presenteren, al heb ik niet gesproken. Hier was ik ongelofelijk blij mee. En wat een conferentie!

Iedereen zegt dat het de beste was ooit - zo goed om te horen - vooral in de oren van de man die, voor de eerste keer, niet eens gesproken heeft! Misschien een aanwijzing!

Lessen geleerd?

Wat was het voor een tijd? Heb ik iets geleerd? Ik denk dat ik geleerd heb om nog meer respect te hebben voor mensen als Frank Gamble, momenteel in Bury St Edmunds (UK) en David Fernandes in Mumbai (India), die jarenlang fysieke beperkingen hebben overwonnen. Ik weet dat er in onze gelederen velen zijn - teveel om op te noemen - die te kampen hebben met chronische pijn en frustrerende beperkingen. God wordt niet alleen grootgemaakt door buitengewone wonderen van genezing, maar ook door mensen die moeite en lijden verdragen door te putten uit genade en door Hem, dwars door hun pijn heen, de lof en de eer te brengen.

Gedurende deze tijd heb ik, naast andere boeken, het buitengewone getuigenis van Broeder Yun gelezen, *The Heavenly Man*. Als je zo'n boek leest, zie je alles in een ander perspectief. Wat een verhaal! Ik beveel het iedereen aan.

Je voeden met de waarheid

Ik heb in elk geval geleerd dat het nodig is om je dagelijks met Gods Woord te voeden. In feite keek ik elke ochtend uit naar wat God me zou kunnen zeggen, terwijl ik eerst 1 Petrus en vervolgens Exodus mediterend doorlas. Bidden was erg moeilijk, aangezien ik graag luidruchtig en krachtig bid en dit nu onmogelijk was. Ik moest leren om stil te zijn en een meer luisterende houding aan te nemen.

Omgaan met uitstel en uitgestelde hoop was beslist een behoorlijke uitdaging. Sommige dagen begonnen opmerkelijk goed waardoor ik bijna ging denken dat het uiteindelijk allemaal voorbij was - ik was weer in orde - tot ik in de loop van de dag ontdekte dat dit absoluut niet waar was, omdat ik me toch weer opnieuw helemaal uitgeput voelde.

Satan leek op de meeste ochtenden op mijn deur te kloppen om te zien of ik wat met hem op wilde trekken. Hij schotelde me een armzalige keur aan gerechten voor zoals moedeloosheid, frustratie en angst. Hij wilde me graag gezelschap houden bij mijn maaltijd van ellende als ik die met hem wilde delen. Prijs God dat ik kan zeggen dat ik gemeenschap met de Heer verkoos, maar in realiteit was het een keus die regelmatig moest worden gemaakt en een houding die doelbewust moest worden aangenomen.

Bemoedigende profetieën

Ik werd ook erg geholpen door profetieën die ik kreeg. Eén van de eerste die erg nuttig bleek, kwam van Irene Brooks (één van ons team hier in *Christ the King* in Brighton, UK), die een beeld zag van een race auto bij een pitstop. De auto werd niet alleen bijgetankt, maar ook werden de banden verwisseld. ('Negen seconden!' grapte Alan Preston, en dat was niet echt leuk!)

Ik voelde me zowel geholpen als uitgedaagd door het feit dat God zag dat ik op mijn hoede moest zijn voor het gevaar van versleten banden en dat ik ook meer grip moest krijgen op Hem en op de weg waartoe Hij me geroepen heeft.

In mijn bijbellezen werd ik getroffen door 1 Petrus 4, wat erover spreekt dat het oordeel begint bij het huis Gods en dat degenen die naar de wil van God lijden, hun zielen aan de getrouwe Schepper zouden moeten overgeven (1 Pet. 4:17-19). De passage gaat verder met ernstige woorden die in de eerste plaats gericht worden tot de oudsten van de kudde. Ik voelde echt dat ik mezelf moest vernederen onder de machtige hand van God opdat Hij mij zou verhogen te zijner tijd, dat ik al mijn bekommernis op Hem moest werpen omdat Hij voor mij zorgt (1 Pet. 5:6-7).

Ik had niet het gevoel of ik onder de omstandigheden zat en zelfs niet onder Satans macht, maar zuiver onder de machtige hand van God - een plaats waarmee ik tevreden leerde zijn.

Een andere heel nuttige profetie kwam van Liz Holden, na de dag van bidden en vasten in juni. Ze zag een beeld van een schouwburg waar mensen na het eerste bedrijf de zaal uitstroonden en van de pauze genoten. Ze zag dat ze de onderbreking echt op prijs stelden; ze keken terug op de eerste helft, herinnerden zich de opwindende sfeer van de pauze zelf - een sfeer van ontspanning zonder enige haast, vermengd met de verwachting van de tweede helft.

Ze waarschuwde me niet ongeduldig te wachten tot ik kon gaan kijken wat er in de zaal gebeurde. Toneelknechten zouden hoogstwaarschijnlijk het toneel aan het veranderen zijn. Er zou een nieuw decor staan, maar dat zou niet mijn zaak zijn. Mijn verantwoordelijkheid was om te genieten van de pauze en rustig af te wachten wat God nog in petto zou hebben.

Om die reden was ik verrast en geraakt toen John Groves op de Brighton Conferentie naar het podium kwam en profeteerde dat we ons in een soort pauze halverwege de wedstrijd bevonden en dat God ons zijn pauzepeptalk gaf. Nieuwe strategieën en tactieken zouden in de tweede helft een plek krijgen. We zouden meer in de aanval gaan. De basis van een goede eerste helft lag achter ons, maar er was nog zo veel meer gepland voor de rest van de wedstrijd.

Binnen enkele dagen na het einde van de conferentie was ik weer in orde, preekte in *Christ the King* op de zondag erna en was in staat mijn preekverantwoordelijkheden op de *Keswick Convention* na te komen, wat een groot voorrecht was. Ik had geen last van een terugslag van de vermoeidheid die me in zijn greep had gehad, maar was in staat te preken met de nodige energie. Ik werd geweldig bemoedigd toen ik merkte dat de meeste aanbiddingsliederen die we zongen, uit eigen stal kwamen en ik ontving ook een warm welkom van een aantal fijne mensen.

Hoe ziet de tweede helft er dus uit? Ik ben er nog niet zo zeker van. Natuurlijk ben ik me heel goed bewust dat ikzelf niet precies op de helft van mijn persoonlijke reis ben (aangezien ik geen plannen heb om tot mijn 120ste op deze planeet te blijven!), maar ik heb het geloof dat, hoeveel tijd ik ook nog heb, het nog steeds 50% vertegenwoordigt van het totaal, in termen van globale impact.

We moeten in Groot-Brittannië nog tenminste 800 kerken planten om de geprofeteerde 1000 te bereiken en er wachten nog veel landen op ons. De belofte van opwekking ligt nog steeds vóór ons, net als natuurlijk een opkomende generatie jonge David's, Jeremia's en Samuël's, klaar om het stokje over te nemen, zoals zo duidelijk bleek op de *Brighton Leadership Conferentie*. God roept vaak mannen en vrouwen als ze nog jong zijn en in staat zijn om Hem hun hele leven te geven. Mijn verlangen om onze studenten/20'ers zich te zien mengen onder leiders op de Brighton Conferentie, werd op een geweldige manier vervuld en ik geloof dat het ons het patroon geeft voor een geweldige, aanvallende tweede helft!

Mag ik jullie aanmoedigen, hoe oud je ook bent, in welke omstandigheden je ook zit, om mij te volgen in de oproep om te gaan en discipelen van alle naties te maken. De conferentie, zoals je verder zult lezen, was de beste tot nu toe, maar God heeft voor ons nog veel meer 'beste tot nu toe's' in de tweede helft. Laten we er uit alle macht tegenaan gaan, in het volste vertrouwen dat Hij, die in ons een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten.

Oorspronkelijke titel: Firstline

Newfrontiers magazine . volume 2 . issue 04 . september > november 2003